

Profesní životopis -Bára Kopecká

od 1995 svobodné povolání: režisérka dokumentárních filmů (u většiny také scenáristka a u dvou producentka)- například dokumentární série *Doktoři, Světský, Sestřičky*, dále několik desítek pořadů a dokumentů o vědě, historii a umění prezentovaných na festivalech KVIFF v Karlových Varech, Jihlava IDFF, Finále Plzeň, AFO Olomouc, Paris Science. Za trilogii krátkých filmů s ekologickou tématkou získala ocenění Envirofilm. Její autorský film *DK* byl nominován na Českého lva a získal cenu za nejlepší dokument Pavla Kouteckého.

Celkem se jedná o dlouhou řadu projektů, viz alespoň stručná filmografie na webových stránkách barakopecka.com.

od 2017 externí dramaturg České televize a další dramaturgické spolupráce - dokumentární filmy, pořady pro ČT:D, celovečerní hrané a animované filmy. Celkem se jedná o desítky projektů, viz stručná filmografie na webových stránkách barakopecka.com a ceskatelevize.cz

od 2009 pedagožka FAMU International, programy CDM, APP, NYU, CET, CIEE, a další. Výuka: střih, režie, vývoj scénáře, filmová analýza, narativní struktury dokumentu, a další. Vedení a oponentura diplomových prací CDM. Host: Midpoint Institut 2019, My street films 2014, Ex Oriente Jihlava 2009

2002-2005 pedagog a vedoucí Katedry střihové skladby FAMU, výuka Cinema Studies, FAMU for Foreigners, Prague Center For Further Education, hostující přednášky Middlesex University London, Escola Superior de Teatro e Cinema Lisabon

1994-2013 autorka článků o filmu a literatuře pro Film a dobu, Literární noviny, Respekt, a další

1993-2010 svobodné povolání: střihačka - více než stovka pořadů a filmů českých i zahraničních. Film *The Second Front* získal ocenění The National Foundation for Jewish Culture.

1996 obdržel titul MgA na Katedře střihové skladby FAMU, diplomová práce "David Lynch: výpravy do podvědomí" získala cenu Literárního fondu

Koncepce kandidáta - Bára Kopecká

Žijeme ve zvláštní době, která zpochybňuje zavedené pojmy, jimiž jsme se ještě nedávno definovali. Hodnoty se rychle proměňují, a je těžké se v nich vyznat. Audiovizuální kultura je přitom důležitá jako nikdy předtím, stala se stěžejní formou výměny informací mezi lidmi. Čím bylo dříve především psané slovo, román a literatura faktu, přejímá do značné míry hraný film, dokument a quality TV. Sledování filmů a seriálů více než jindy určuje představu o standardech lidského chování a formuje naše vnímání světa. Film je také důležitou formou umění, které rozšiřuje obzory, pěstuje empatii a ve vynikajících případech může být i nástrojem transcendence.

Zdá se mi proto nanejvýš důležité podpořit tvorbu děl, která mají co říct k dnešnímu stavu světa, snaží se přiblížit vnitřní svět postav, který tento stav ovlivňuje, i změny v mezilidských vztazích, které právě nyní dramaticky probíhají. Zároveň je důležité podporovat projekty, které zkoumají nové možnosti filmového jazyka, posouvají hranice zavedených forem, hledají svěbytný výraz, kterým lze zachytit subtilnější existenciální témata. Kinematografie jako nástroj porozumění společnosti, v níž žijeme, a také jako estetický zážitek dotýkající se podstaty naší existence, jsou pro mě dva nejdůležitější parametry, jaké by měly být hledány a podporovány. Jsou to také tyto dva aspekty, které dílů, jež je naplňuje, obvykle přináší uznání i mezinárodní.

Jistě není třeba hledat v každém projektu všechny parametry - existují vynikající počiny žánrové, které nemají ambice hledat nové formy, o to více by měly být schopné zpracovat tu, kterou využívají. A jsou tu také počiny, které naopak skrze originální formu dokáží vyjádřit to, co prostým příběhem říct nelze. Oba tyto přístupy se jistě mohou různě prolínat.

Připadá mi pak méně šťastné ve velkém podporovat projekty, které nic nového nepřináší a spíše těží z popularity svého tématu - takové projekty si obvykle dokáží svou podporu najít i mimo Fond kinematografie, který by se měl podle mého názoru soustředit hlavně na podporu originálních děl a hledání výrazu adekvátního modernímu světu.

Dlouhodobá koncepce Státního fondu pro kinematografii podle mne vystihuje potřeby a priority národní kinematografie. Zejména tím, že zdůrazňuje nutnost existence rozmanitých formátů a také nutnost jejich propagace, aby se filmy dostaly k divákům. A myslí i na filmovou výchovu, neboť porozumět umění vyžaduje trénink. Kvalitní dětský film, ať už hraný či animovaný, je důležitou součástí budování vztahu k filmu - dítěti nadšenému filmem, který ho emocionálně zasáhl, možná pak už nebude stačit povrchně akční podívaná, která provokuje snad jen oční sítnici. Výchova dětí a mládeže - a nakonec i dospělých - ke kritickému myšlení o filmu i filmem však vyžaduje komplexní plán, který by se měl zřejmě ideálně realizovat v koordinaci s dalšími institucemi.

Zdá se mi velmi důležité podpořit (skutečně dobře připravené) debutanty, aby ještě nepoznamení skepsí a s hlavou plnou nápadů zkusili realizovat své vize. S tím souvisí i tvorba krátkých filmů, která je začátečníky často považována za předstupeň celovečerního filmu, po němž touží. Přitom existují opravdu sofistikované a vynikající krátké filmy, které délku nepotřebují, tak jako skvělá báseň nepotřebuje mít délku románu. Snad by se dalo uvažovat o způsobu větší popularizace krátkých filmů, aby o

nich tvůrci uvažovali jako o plnohodnotném formátu. S tím souvisí obecný trend sledování filmů skrze VOD místo v kině - je to trend, se kterým se sice může bojovat, ale hlavně se s ním asi musí do budoucna počítat jako s převládajícím.

Je jasné, že důležitých aspektů kinematografie, které je třeba propořit, je nepřeberně - na rozdíl od finančních prostředků. Zdá se mi proto nanejvýš důležité podpořit zejména kvalitní projekty, které by bez podpory Fondu nemohly vzniknout. V současné situaci jsou to nejen autorské filmy, ale také dokumenty, které v případě tématu nezaručujícího vysokou sledovanost nemají v televizi šanci jinak než jako koprodukce s podporou Fondu.

Jelikož se filmu věnuji celý svůj dospělý život jako autorka, střihačka, režisérka, dramaturgyně, pracuji i jako "script doctor" a učím studenty, s nimiž vyvíjím jejich krátké filmy, mám značnou praktickou zkušenost s tím, jak rozpoznat námět či scénář s dobrým potenciálem, ať už jde o projekt experimentální, sociální drama, animovaný film, komedii, nebo seriál. Z praktického hlediska myslím také dokážu odhadnout, zda jsou konkrétní tvůrčí ambice naplnitelné proklamovaným způsobem. Tyto své zkušenosti bych ráda nabídla do služeb Fondu pro kinematografii, s nadějí, že se podaří pomoci na svět filmovým projektům, které jsou i mezinárodně relevantní a zaslouží si, aby si je státní kultura hýčkala a podpořila je.

Bára Kopecká

3. 12. 2022